

Sant Pere de Ferrerons

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: A l'est de la vila - Km 29,4 de la N-141 a Vic
Emplaçament trencant a mà esquerra direcció la Monjoia.

Coordenades:

Latitud: 41.82897
Longitud: 2.12768
UTM Est (X): 427563
UTM Nord (Y): 4631155

Classificació

Número de fitxa 08138 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL núm. Catàleg 814-I. 1985
Número inventari Si, IPA nº 94, ACCN 16764
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic - c. Sta. Maria núm. 1 08500 Vic
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dj., 13/09/2018 - 02:00

Descripció

Edifici religiós d'una sola nau i creu llatina amb molts afegits posteriors al nucli original del s. XVII. La façana de pedra de llevant presenta un portal emmarcat per pseudopilastres coronades per un frontó, trencat, amb una mènsula sense imatge i restes de policromia de color ocre sobre capa de calç. A la llinda, una inscripció amb la data " 1763 ". La coberta és a dues aigües amb ràfec de tres filades mixtes (rajola, teula, rajola). Tocant al campanar, una gàrgola informe.

Adossat al mur nord s'aixeca la torre del campanar de planta quadrada amb teulada a quatre vessants amb parament de grans carreus de talla regular i del qual una gran part pertany a l'església primitiva, segurament construït al s. XIII.

L'absis de l'església és pla i l'altar el regeix una imatge de Sant Pere beneït.

L'interior de l'edifici és tot encalçinat i es poden apreciar les decoracions de les claus de volta del sostre amb cares humanes (pelegrins?) i decoracions vegetals, sense apreciar cap resta de policromia. A les parets també hi ha decoració en guix representant cors del Sagrat Cor i creus. A la part alta dels murs laterals de l'església hi ha unes estructures de ferro forjat. Dues semblen originals, amb decoració animal, semblants a un cap de grif, i probablement, antigament, aguantaven làmpades.

Prop de l'altar hi ha una tomba amb inscripció sota el dibuix d'un petit crismó: " RUDA/JOAN PRAT/1625 ".

A la Sagristia, tocant al presbiteri, només s'observa un paviment de rajola decorat amb línies digitals, en molt bon estat, i una petita font sense aigua per al servei de les litúrgies.

Al costat de l'església hi ha l'antiga rectoria. En el dintell d'entrada s'observa la inscripció: "1755".

Hi ha dos accessos a l'església. Un, que devia ser el que donava al cementiri més gran, amb una creu de ferro rovellat que indica el lloc sant i que, mitjançant unes escales de pedra, dona accés a la portalada de l'església. L'altre es troba a l'est de la façana principal, més petit i amb una escala de pedra.

Davant de la portalada de la parròquia hi ha un fragment de columna amb fust llis i bastant erosionat.

Observacions:

Bona part del mobiliari, una pila baptismal, part d'una campana, un sarcòfag i dues imatges barroques van ser traslladades a Moià. L'església ha patit moltes transformacions, principalment al s. XVIII.

Actualment aquest edifici és un edifici particular i està separat de l'església per un mur d'obra nova.

A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominat: Església Parroquial de Sant Pere de Ferrerons amb una cronologia del s. XVIII i d'estil barroc.

Història

L'any 1846 la Parròquia i terme de Ferrerons, formada per diferents masos (Boladeres, La Cabanya, La Caseta Alta, Casa Cendresa, La Crespiera, les Cases de Ferrerons, La Granoia, Planella i la Guanteria), es va agregar al municipi de Moià.

Es coneix documentalment des del s. X. Des d'aleshores l'edifici ha patit modificacions en la seva estructura, però sense perdre mai la seva categoria parroquial. Es té coneixement que aquesta església ja existia en l'any 939, quan va ser unida temporalment a Moià. L'edifici actual es va construir a l'any 1763 aprofitant part dels murs romànics i la torre del campanar, que és una edificació de finals del Romànic.

L'església ha estat transformada diverses vegades i els seus objectes de culte traslladats a Moià.

Forma, conjuntament amb la rectoria i el mas can Naspler, un petit nucli de població depenent de la vila de Moià.

El seu ús és puntual com ara el 24 de juny a l'Aplec de Ferrerons.

Bibliografia

AD (1980); El Bages. Aproximació al medi natural i humà de la comarca. " Edificis romànics religiosos " per F. Villegas i Martínez. Pàg. 389. Centre excursionista de la comarca del Bages. Llibre commemoratiu del 75º Aniversari. Ed. Montblanc-Martin DL. Granollers-Barcelona.

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. El Moianès. pàg. 167-185. Barcelona.

Dovella (1984); " Moià i rodalies ". Revista d'Història i Art del Bages. Nº Dotzè/12. pàg.32-38. Any IV. Febrer. Manresa.

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Hernández i Herrero, G (2008); Resposta de petició R/N: 421K 102 GH/tt. Direcció General de Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Tarradell i Mateu, M; Riu i Riu, M; Giralt i Raventós, E (1988.); Història de les comarques de Catalunya. Bages. Volum II. 2ª edició. Ed. Parcir Selectes. Manresa.

Ubals i Picanyol, D (2001); " Les Masies de Moià ". Pàg. 25. Moià.

